med den Glædesfølelse som Lægernes, Sygeplejernes og Lærerindernes. De kunde ikke som disse hvile i deres Kald. Tyendeloven var skammelig som alle Undtagelseslove. Var en Lov nødvendig, burde man have en Beskyttelseslov.

Frk. O. Levison: Skulde en forbedret Tilstand indføres, maatte den komme fra Pigerne. Herskaberne kunde vel indse Fejlene, men ikke føle derfor som Pigerne selv. Disse maatte slutte sig sammen og stille Fordringer. Hvis en enkelt gjorde det, blev hun jaget bort, gjorde mange det, begyndte Fruerne at blive betænkelige. De dygtige og fornuftige maatte gaa i Spidsen. En Magt paa 18,000 Mennesker kunde vel udrette noget.

Hr. Villerup, Medlem af mandlig Tyendeforening: Det var let nok at raade til Sammenslutning, men Pigerne havde ingen Tid. Det var næsten Ironi at indbyde til dette Møde en Hverdag. Selv om Søndagen fik mange Piger først fri henad 8 og gik saa hellere til deres Forældre. Han kunde en Anekdote: Om Mandagen klagede en Frue til sin Mand over, at Pigen den Dag slet ikke kunde blive færdig. „I Gaar, da hun skulde have fri Kl. 3, var hun allerede færdig til den Tid". „Saa giv hende hver Dag fri Kl. 3," svarede Manden. Pigerne maatte have en Støtte udefra. Fremskridtsforeningen burde tage Sagen i sin Haand.

Frk. Iversen sluttede sig til Villerup, idet hun gav Exempler paa Pigernes knappe Fritid. Tjenestepigerne Sine Øtting og Mathilde Staff udtalte sig i samme Retning samt klagede over de usle Pigekamre, der fandtes i saa godt som alle nye Lejligheder her i Byen.

Fru Hermann syntes, at Fordringen om en Normalarbejdsdag saa ud som en Skrue. Hun troede ikke, Tiden egnede sig derfor; der var for mange Piger. For Resten havde Sagen hendes Billigelse.

Dr. Levison: Da der ikke var fremkommet noget levedygtigt Forslag, da Fremskridtsforeningen ønskede, at Pigerne skulde slutte sig sammen, og Pigerne, at Foreningen skulde hjælpe dem, raadede han til at sammenkalde et nyt Møde paa en Søndag og der nedsætte et Udvalg fra de tjenendes Lejr og fra Fremskridtsforeningen. Den vanskelige Opgave vilde der bedst kunne overvejes.

Fru Bajer udtalte, at kvindelig Fremskridtsforening vilde sammenkalde et saadant Møde. —

Som det vil erindres, blev Tjenestepigernes Stilling udførlig drøftet her i Bladet i 1885 med Bidrag af Birgitte Berg, Anna Brosbøll, Maria Friederichsen, Kristiane Iversen, Johanne Meyer, Astrid Stampe. Den Hovedanskuelse, der nu paa Tjenestepigemødet kom til Orde, blev den Gang fremsat og begrundet af Frk. Kristiane Iversen (i Oktoberhæftet).

Det glæder os, at Kvindelig Fremskridtsforening nu har optaget Sagen til Drøftelse. Naar man har en særlig Tyendelov, burde denne ogsaa indeholde Bestemmelser om Tyendets Ret til en vis Fritid. I øvrigt bør det ikke overses, at den bestaaende Tyendelov ogsaa indeholder Bestemmelser til Bedste for Tyendet, t. Ex. i Sygdomstilfælde.

Kvinden som Haandværker. I Næstved Tidende d. 22. Nov. anbefaler